

LIETUVOS RESPUBLIKOS IR NORVEGIJOS KARALYSTĖS

SUTARTIS DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Norvegijos Karalystės Vyriausybė, siekdamos sudaryti sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo, susitarė:

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Sutartis taikoma šiems dabar egzistuojantiems mokesčiams:
 - a) Lietuvoje:
 - (i) juridinių asmenų pelno mokesčiui,
 - (ii) fizinių asmenų pajamų mokesčiui,
 - (iii) palūkanoms už valstybinio kapitalo naudojimą, (toliau vadinamiems „Lietuvos mokesčiais“);
 - b) Norvegijoje:
 - (i) valstybiniam pajamų mokesčiui (inntektsskatt til staten),
 - (ii) apygardų municipaliniam pajamų mokesčiui (inntektsskatt til fylkeskommunen),
 - (iii) municipaliniam pajamų mokesčiui (inntektsskatt til kommunen),
 - (iv) valstybiniams įnašams į Mokesčių išlyginimo fondą (fellesskatt til Skattefordelingsfondet),
 - (v) valstybiniam kapitalo mokesčiui (formuesskatt til staten),
 - (vi) municipaliniam kapitalo mokesčiui (formuesskatt til kommunen),
 - (vii) valstybiniam mokesčiui už pajamas ir kapitalą iš povandeninių naftos šaltinių tyrinėjimo ir eksploatavimo bei su tuo susijusios veiklos ir darbo, įskaitant naftos produktų transportavimą vamzdynais (skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjiske petroleumforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum), ir
 - (viii) menininkų nerezidentų atlyginimo valstybiniams mokesčiams (avgift til staten av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet), (toliau vadinamiems „Norvegijos mokesčiais“).
2. Jeigu po šios sutarties pasirašymo sutartį sudarančioje šalyje bus įvestas naujas pajamų ar kapitalo mokestis, tokiam mokesčiui sutartis taip pat bus taikoma. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusio susitarimo pagrindu nusprendžia, ar vienoje iš šalių įvestas mokestis yra toks, kuriam, remiantis aukščiau esančiu sakiniu, turi būti taikoma sutartis.
3. Sutartis taip pat taikoma visiems mokesčiams, analogiškiems arba iš esmės panašiams į 1 ir 2 paragrafuose paminėtus ar nurodytus, pradėtus imti jau pasirašius sutartį ir imamus kartu su esamais mokesčiais arba vietoje tų mokesčių, kuriems, remiantis šiais punktais, taikoma sutartis.

Kompetentingi sutartį sudarančių šalių asmenys informuoja vieni kitus apie esminius mokesčių įstatymų pakeitimus.

3 straipsnis

BENDROS DEFINICIJOS

1. Šioje sutartyje, jeigu iš sutarties konteksto negalima suprasti kitaip:
 - a) sąvoka „Lietuva“ reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografinė prasme – Lietuvos Respublikos teritoriją ir Lietuvos Respublikos kontinentinį šelfą, kuriame Lietuva pagal savo įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius;
 - b) sąvoka „Norvegija“ reiškia Norvegijos Karalystę, įskaitant bet kokią sritį, esančią už Norvegijos Karalystės teritorinių vandenių, kurioje Norvegijos Karalystė pagal Norvegijos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis savo teisėmis į jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius; ši sąvoka neapima Svalbard, Jan Mayen ir Norvegijai priklausančių teritorijų („biland“);
 - c) sąvoka „asmuo“ reiškia individą, bendrovę arba bet kokią kitą asmenų grupę;
 - d) sąvoka „bendrovė“ reiškia bet kokią korporaciją arba bet koki kitą struktūrinį vienetą, kuris mokesčių atžvilgiu laikomas korporacija;
 - e) sąvokos „sutartį sudarančios šalies įmonė“ ir „kitos sutartį sudarančios šalies įmonė“ atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią sutartį sudarančios šalies rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui;
 - f) sąvoka „piliėtis“ reiškia:
 - (i) bet kurį individą, turintį sutartį sudarančios šalies pilietybę;
 - (ii) bet kurį juridinį asmenį, bendriją ar asociaciją, tokį statusą įgijusius pagal veikiančius sutartį sudarančios šalies įstatymus;
 - g) sąvoka „tarptautiniai pervežimai“ reiškia pervežimus laivais arba oro transportu, vykdomus sutartį sudarančios šalies įmonės, išskyrus atvejus, kai laivai arba oro transporto priemonės kursuoja tik tarp kitos sutartį sudarančios šalies vietovių;
 - h) sąvoka „kompetentingas asmuo“ reiškia:
 - (i) Lietuvoje – finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą;
 - (ii) Norvegijoje – finansų ir muitų ministrą arba jo įgaliotą atstovą.
2. Sutartį sudarančioms šalims taikant šią sutartį, visos joje neapertos sąvokos turi, jeigu iš sutarties konteksto negalima suprasti kitaip, tokią reikšmę, kokia nurodoma tos šalies mokesčių, kuriems taikoma ši sutartis, įstatymuose.

4 straipsnis

REZIDENCIJA

1. Šioje sutartyje sąvoka „sutartį sudarančios šalies rezidentas“ reiškia bet koki asmenį, kuris, remiantis tos šalies įstatymais, apmokestinamas nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, registracijos (inkorporacijos) vietos arba kito analogiško požymio pagrindu. Sąvoka taip pat apima pačią sutartį sudarančią šalį, administracinę-teritorinę padalinį, vietos valdžios organą ir jų statutinę instituciją. Tačiau sąvoka netaikoma asmenims, kurie toje šalyje apmokestinami tik todėl, kad joje jie turi pajamų šaltinį arba kapitalą.
2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas individas yra abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentas, tai jo statusas nustatomas taip:

a) rezidentu jis laikomas toje šalyje, kurioje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose šalyse, tai laikomas rezidentu tos šalies, su kuria jis turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);

b) jeigu negalima nustatyti šalies, kuri yra jo gyvybinių interesų centras, arba jis nė vienoje iš šalių neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai jis yra laikomas rezidentu tos šalies, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jeigu asmuo paprastai gyvena abiejose šalyse arba negyvena nė vienoje iš jų, tai jis laikomas rezidentu tos šalies, kurios pilietybę turi;

d) jeigu asmuo yra abiejų šalių arba nėra nė vienos iš jų pilietis, tai sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys išsprendžia šį klausimą abipusio susitarimo pagrindu.

3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne individas, yra abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentas, tai sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusio susitarimo pagrindu siekia šį klausimą išspręsti ir nustatyti sutarties taikymą tokiam asmeniui. Jeigu tokio susitarimo nėra, tai taikant sutartį toks asmuo kiekvienoje iš sutartį sudarančių šalių nelaikomas kitos sutartį sudarančios šalies rezidentu.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šioje sutartyje sąvoka „nuolatinė buveinė“ reiškia pastovią ūkinės-komercinės veiklos vietą, per kurią įmonė visiškai arba iš dalies vykdo ūkinę-komercinę veiklą.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ apima:

- a) vadovybės buvimo vietą,
- b) filialą,
- c) kontorą,
- d) gamyklą,
- e) dirbtuvę ir
- f) kasyklą, naftos bei dujų telkinį, akmens skaldyklą ar kitą naudingųjų iškasenų gavybos vietą.

3. Statybos aikštelė, statybos, surinkimo ar montavimo objektas arba su jais susijusi priežiūros ar konsultacinė veikla tik tada laikomi nuolatine buveine, jeigu tokia aikštelė, objektas ar veikla egzistuoja ilgiau negu 6 mėnesius.

4. Neatsižvelgiant į anksčiau išvardintas šio straipsnio nuostatas, sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) įrangos naudojimo tik įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms saugoti, eksponuoti ar pristatyti;

b) įmonei priklausančių prekių ar gaminių atsargų, skirtų tik saugoti, eksponuoti ar pristatyti, išlaikymo;

c) įmonei priklausančių prekių ar gaminių atsargų, skirtų perdirbti kitoje įmonėje, išlaikymo;

d) pastovios ūkinės-komercinės veiklos vietos, naudojamos tik įmonei skirtoms prekėms ar gaminiams įsigyti arba informacijai rinkti, išlaikymo;

e) pastovios ūkinės-komercinės veiklos vietos, naudojamos bet kuriai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonės veiklai, išlaikymo;

f) pastovios ūkinės-komercinės veiklos vietos, naudojamos bet kokiems a)-e) punktuose išvardintos veiklos deriniams, išlaikymo, su sąlyga, kad visa pastovios ūkinės-komercinės veiklos vietos veikla, atsirandanti iš tokių derinių, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafo nuostatas, jeigu asmuo – bet ne atstovas, turintis nepriklausomą statusą, kuriam taikomas 6 paragrafas – dirba įmonės vardu ir turi įgaliojimus sutartį sudarančioje šalyje įmonės vardu sudaryti sutartis ir tuo įgaliojimu paprastai naudojasi, tai ta įmonė

laikoma turinčia šioje šalyje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią toks asmuo atlieka šiai įmonei, išskyrus tuos atvejus, kada šio asmens veikla apsiriboja 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri, net jeigu ir atliekama per pastovią ūkinės-komercinės veiklos vietą, pastaroji, remiantis šio paragrafo nuostatomis, netampa nuolatine buveine.

6. Įmonė laikoma neturinčia sutartį sudarančioje šalyje nuolatinės buveinės, kai ji šioje šalyje užsiima ūkine-komercine veikla per brokerį, įgaliotinį arba kitą nepriklausomą atstovą, jeigu šie asmenys neperžengia savo įprastinės veiklos ribų. Tačiau jeigu tokio atstovo visa arba beveik visa veikla atliekama įmonės vardu, jis nelaikomas atstovu, turinčiu nepriklausomą statusą, šio paragrafo kontekste.

7. Jeigu bendrovė, sutartį sudarančios šalies rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kitos bendrovės, kuri yra kitos sutartį sudarančios šalies rezidentė arba kuri vykdo toje kitoje šalyje ūkinę-komercinę veiklą (per nuolatinę buveinę ar koku kitu būdu), tai nereiškia, kad viena iš šių bendrovių yra kitos bendrovės nuolatine buveine.

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna iš kitos sutartį sudarančios šalies teritorijoje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ir miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ vartojama ta prasme, kurią ji turi pagal sutartį sudarančios šalies, kurioje yra šis turtas, įstatymus. Bet kuriuo atveju sąvoka apima ir turtą, papildantį nekilnojamąjį turtą, gyvulius ir įrenginius, naudojamus žemės ir miškų ūkyje, teises, numatytas bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatose, pastatus, bet kokią opcioną ar panašią teisę į nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto užufruktą bei teises į kintamą ar nustatytą atlyginimą, kaip kompensaciją už naudojimąsi arba teisę naudotis mineraliniais telkiniais, šaltiniais ir kitais gamtiniais ištekliais. Laivai ir oro transporto priemonės nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba kitoku būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, bei pajamoms iš nekilnojamojo turto perleidimo.

4. Kai bendrovės akcijų nuosavybė ar kitos korporacinės teisės leidžia tokių akcijų ar korporacinių teisių savininkui naudotis bendrovės nekilnojamuoju turtu, pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar bet koku kitu būdu naudojantis tokiomis teisėmis, gali būti apmokestinamos sutartį sudarančioje šalyje, kurioje tas nekilnojamasis turtas yra.

5. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos įmonės pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo teikiant individualias paslaugas.

7 straipsnis

ŪKINĖS-KOMERCINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Sutartį sudarančios šalies įmonės pelnas apmokestinamas tik toje šalyje, išskyrus atvejus, kai įmonė užsiima ūkine-komercine veikla kitoje sutartį sudarančioje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima ūkine-komercine veikla aukščiau minėtu būdu, tai kitoje sutartį sudarančioje šalyje įmonės pelnas gali būti apmokestinamas, tačiau tik ta jo dalis, kuri priskiriama:

a) tai nuolatinei buveinei, arba

b) pardavimui kitoje šalyje tokių pat ar panašių prekių arba gaminių, kaip ir per tą nuolatinę buveinę, arba

c) kitai ūkinei-komercinei veiklai toje kitoje šalyje, tokiai pačiai arba panašiai į veiklą, vykdomą per tą nuolatinę buveinę.

b) ir c) punktų nuostatos netaikomos, jeigu įmonė pagrįstai įrodo, kad tokia prekyba ar veikla negali būti vykdoma per tą nuolatinę buveinę.

2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu sutartį sudarančios šalies įmonė užsiima ūkinei-komercinei veiklai kitoje sutartį sudarančioje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai šiai nuolatinei buveinei kiekvienoje sutartį sudarančioje šalyje priskiriamas tas pelnas, kurį ji gautų užsiimdama tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis kaip atskira ir savarankiška įmonė, užsiimanti ūkinei-komercinei veikla nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinę buveinę ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama iš pelno atimti šiai nuolatinei buveinei priskiriamas išlaidas, įskaitant vadovavimo ir bendras valdymo išlaidas, neatsižvelgiant į tai, ar jos buvo padarytos toje šalyje, kur yra nuolatinė buveinė, ar už jos ribų.

4. 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia sutartį sudarančias šalis, nustatant apmokestinamąjį pelną, taikyti įprastą proporcingo padalinimo metodą taip, kaip kiekvienoje sutartį sudarančioje šalyje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną, proporcingai dalinant bendrą įmonės pelną tarp jos padalinių. Tačiau proporcingo padalinimo metodas turi būti toks, kad pelno paskirstymo rezultatas atitiktų šio straipsnio principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ši nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant ankstesnius paragrafus, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet skaičiuojamas tuo pačiu būdu, nebent atsirastų sviri ir pakankama priežastis daryti kitaip.

7. Tuo atveju, kai pelnas apima kitas pajamų rūšis, kurios atskirai aptariamos kituose šios sutarties straipsniuose, tai tų straipsnių nuostatoms šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Sutartį sudarančios šalies įmonės pelnas, gautas naudojant laivus ar oro transporto priemones tarptautiniuose pervežimuose, apmokestinamas tik toje šalyje.

2. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje įmonėje arba tarptautinėse agentūrose.

3. Kai skirtingų šalių bendrovės susitaria kartu vykdyti pervežimus oro transportu konsorciumo forma, 1 ir 2 paragrafų nuostatos taikomos tik tai konsorciumo pelno daliai, kuri yra susijusi su bendrovės, sutartį sudarančios šalies rezidentės, dalyvavimu tame konsorciame.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju,

a) kai sutartį sudarančios šalies įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos sutartį sudarančios šalies įmonės valdyme, kontrolėje arba turi joje kapitalo arba

b) kai tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja įmonės, esančios sutartį sudarančioje šalyje, ir įmonės, esančios kitoje sutartį sudarančioje šalyje, valdyme, kontrolėje arba turi jose kapitalo ir kai kiekvienu tokiu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ir finansiniuose santykiuose sukuriama arba nusistovi kitokios sąlygos negu tarp dviejų

nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl aukščiau išvardintų aplinkybių jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tokios įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Jeigu sutartį sudaranti šalis įskaito į savo šalies įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kitoje šalyje kaip kitos sutartį sudarančios šalies įmonės pelnas, ir taip įskaitytą pelną pirma paminėta šalis laiko pelnu, kuris būtų gautas jos įmonėje, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų susiklostę santykiai kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita šalis atitinkamai koreguoja šio pelno mokesčio sumą, jeigu ji laiko tokį koregavimą pagrįstu. Nustatant tokios pataisos dydį reikia atsižvelgti į kitas šios sutarties nuostatas, o kompetentingi sutartį sudarančių šalių asmenys, reikalui esant, šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos sutartį sudarančios šalies bendrovė, tos šalies rezidentė, moka kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje šalyje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami pagal tos sutartį sudarančios šalies įstatymus ir toje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidente yra dividendus mokanti bendrovė, bet jeigu dividendų gavėjas yra tikrasis dividendų savininkas, tai toks mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu tikrasis savininkas yra bendrovė (bet ne bendrija), kuriai tiesiogiai priklauso ne mažiau kaip 25 procentai dividendus mokančios bendrovės kapitalo;

b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusio susitarimo pagrindu gali nustatyti šių apribojimų taikymo būdą.

Šio paragrafo nuostatos nekeičia bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „dividendai“ reiškia pajamas iš akcijų arba pajamas iš naudojimosi kitomis teisėmis į pelną, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat, kaip ir pajamos iš akcijų pagal mokesčių įstatymus tos sutartį sudarančios šalies, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji bendrovė.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu asmuo, tikrasis dividendų savininkas ir sutartį sudarančios šalies rezidentas, užsiima ūkine-komercine veikla per nuolatinę buveinę, esančią kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, arba teikia toje kitoje šalyje individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o investicijos, už kurias mokami dividendai, yra tikrai susijusios su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiais atvejais, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Jeigu bendrovė, sutartį sudarančios šalies rezidentė, gauna pelną arba pajamas iš kitos sutartį sudarančios šalies, ta kita šalis gali visiškai neapmokestinti bendrovės mokamų dividendų, išskyrus tuos atvejus, kai dividendai mokami tos kitos šalies rezidentui arba kai investicijos, už kurias mokami dividendai, tikrai priklauso toje kitoje šalyje esančiai nuolatinei buveinei arba nuolatinei veiklavietei, taip pat gali neapmokestinti bendrovės nepaskirstyto pelno, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba iš dalies, susidaro iš pelno ar pajamų, gautų toje kitoje šalyje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidariusios sutartį sudarančioje šalyje ir mokamos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos pagal tos sutartį sudarančios šalies įstatymus ir toje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje jos susidaro, bet jeigu gavėjas yra tikrasis palūkanų savininkas, mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusio susitarimo pagrindu gali nustatyti šio apribojimo taikymo būdą.

3. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas:

a) Norvegijoje susidariusios palūkanos apmokestinamos tik Lietuvoje, jeigu palūkanos mokamos:

(i) Lietuvos valstybei, administraciniam-teritoriniam padaliniui, vietos valdžiai arba jų statutinei institucijai,

(ii) Lietuvos bankui,

(iii) bet kuriai po sutarties pasirašymo dienos Lietuvos valstybėje įsteigtai organizacijai, panašiai į b) (iii) – (iv) papunkčiuose minimas Norvegijos organizacijas (sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusio susitarimo pagrindu nusprendžia, ar tokios organizacijos panašios), arba

(iv) kitoms institucijoms, panašioms į b) (v) papunktyje minimas institucijas, dėl kurių laikas nuo laiko susitaria sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys;

b) Lietuvoje susidariusios palūkanos apmokestinamos tik Norvegijoje, jeigu palūkanos mokamos:

(i) Norvegijos valstybei, administraciniam-teritoriniam padaliniui, vietos valdžiai arba jų statutinei institucijai,

(ii) Centriniam Norvegijos bankui,

(iii) Norvegijos eksporto kreditavimo garantijų institutui,

(iv) A/S Eksportfinans, arba

(v) bet kokioms kitoms institucijoms, panašioms į (iii) – (iv) papunkčiuose minimas institucijas, dėl kurių laikas nuo laiko susitaria sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys;

c) palūkanos, susidariusios sutartį sudarančioje šalyje nuo paskolos, kurią garantavo viena iš a) arba b) punktuose paminėtų organizacijų, ir mokamos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, apmokestinamos tik toje kitoje šalyje;

d) palūkanos, susidariusios sutartį sudarančioje šalyje, apmokestinamos tik kitoje sutartį sudarančioje šalyje, jeigu:

(i) gavėjas yra tos kitos šalies rezidentas,

(ii) gavėjas yra tos kitos šalies įmonė ir tikrasis palūkanų savininkas,

(iii) įmonė moka palūkanas pirma paminėtos šalies įmonei už skolą, susidariusią perkant kreditan bet kokias prekes bei gamybinius, prekybinius ar mokslinius įrenginius, išskyrus tuos atvejus, kai prekyba vyksta arba įsiskolinimas atsiranda tarp susijusių asmenų.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „palūkanos“ reiškia pajamas iš visų rūšių skolinių reikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar tos skolos garantuotos užstatu, o pirmiausia pajamas iš valstybės vertybinių popierių ir obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tais vertybiniais popieriais, obligacijomis arba skoliniais įsipareigojimais susijusias priemokas ir laimėjimus. Baudos už pavėluotus išmokėjimus pagal šį straipsnį nelaikomos palūkanomis.

5. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu asmuo, tikrasis palūkanų savininkas ir sutartį sudarančios šalies rezidentas, užsiima kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje susidaro palūkanos, ūkine-komercine veikla per ten esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje šalyje teikia individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis reikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, iš tikrųjų susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė veiklaviete. Tuo atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidarė sutartį sudarančioje šalyje, jeigu jų mokėtojas yra tos šalies rezidentas. Tačiau jeigu mokantis palūkanas asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra sutartį sudarančios šalies rezidentas, turi sutartį sudarančioje šalyje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokias palūkanas moka ši nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė, tada tokios palūkanos laikomos susidariusiomis toje šalyje, kurioje yra nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir asmens, tikrojo palūkanų savininko, arba tarp kiekvieno iš jų ir bet kurio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, mokama pagal skolinį reikalavimą, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos sutartį sudarančios šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys sutartį sudarančioje šalyje ir mokami kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje šalyje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami pagal tos sutartį sudarančios šalies įstatymus ir toje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje jie susidaro, bet jeigu gavėjas yra tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, toks mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą, mokamų už naudojimąsi gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrenginiais, sumos;

b) 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos visais kitais atvejais.

Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys abipusio susitarimo pagrindu gali nustatyti šių apribojimų taikymo būdą.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ reiškia visų rūšių mokėjimus, gaunamus kaip kompensaciją už naudojimąsi arba už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, įskaitant kino filmus bei filmus ar įrašus televizijai ar radijui, bet kokius patentus, prekybos ženklus, dizainą ar modelius, planus, slaptas formules ar metodus, arba už naudojimąsi arba už teisę naudotis gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrenginiais arba už informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę praktiką.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, kitoje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, užsiima ūkine-komercine veikla per ten esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje šalyje teikia individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės arba nuosavybė, už kurias mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, iš tikrųjų susijusios su tokia nuolatine buveine arba nuolatine veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Laikoma, kad atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą susidarė sutartį sudariusioje šalyje, jeigu mokėtojas yra tos šalies rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra sutartį sudariusios šalies rezidentas, turi sutartį sudariusioje šalyje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių veiklos buvo įsipareigota mokėti atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokius atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą moka ši nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė, tada šie

atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidariusiais toje šalyje, kurioje yra nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė.

6. Jeigu tarp mokėtojo ir asmens, tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko, arba tarp kiekvieno iš jų ir bet kurio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma už naudojimąsi, teisę naudotis arba informaciją viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos sutartį sudarančios šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios sutarties sąlygas.

7. Jeigu po šios sutarties pasirašymo dienos Lietuva kokioje nors kitoje sutartyje dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo tarp Lietuvos ir trečiosios šalies, kuri yra Ekonominio bendradarbiavimo ir vystymosi organizacijos (OECD) narė šios sutarties pasirašymo metu, sutiktų iš šio straipsnio 3 paragrafe esančio apibrėžimo išbraukti kokias nors teises ar nuosavybės rūšis arba atleisti Lietuvoje susidarančius atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą nuo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą mokesčio Lietuvoje, arba sumažinti 2 paragrafe nurodytus mokesčio tarifus, toks apibrėžimas arba atleidimas, arba mažesnis tarifas automatiškai taikomi taip, lyg jie būtų apibūdinti atitinkamai 3 arba 2 paragrafuose.

13 straipsnis

KAPITALO PRIEAUGIS

1. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna iš nekilnojamojo turto, apibrėžto 6 straipsnio 2 paragrafe ir esančio kitoje sutartį sudarančioje šalyje, perleidimo arba bendrovės, kurios kapitalo didžiąją dalį sudaro toks turtas, akcijų perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Pajamos iš kilnojamojo turto, sudarančio dalį nuolatinės buveinės ūkinėje-komercinėje veikloje naudojamo turto, kurį sutartį sudarančios šalies įmonė turi kitoje sutartį sudarančioje šalyje, perleidimo arba pajamos iš kilnojamojo turto, priskiriamo sutartį sudarančios šalies rezidento nuolatinėi veiklavietei individualioms paslaugoms teikti kitoje sutartį sudarančioje šalyje, įskaitant pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai arba kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

3. Pajamos, kurias gauna sutartį sudarančios šalies įmonė iš tarptautiniuose pervežimuose naudojamų laivų ar oro transporto priemonių arba kilnojamojo turto, susijusio su tokių laivų ar oro transporto priemonių naudojimu, perleidimo, apmokestinamos tik toje šalyje.

4. Pajamos, gaunamos iš bet kokio kito turto, neapibrėžto šio straipsnio ankstesniuose paragrafuose, perleidimo, apmokestinamos tik toje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

5. Jeigu pajamas gauna oro transporto konsorciumas, sudarytas iš skirtingų šalių bendrovių, 3 paragrafo nuostatos taikomos tik tai pajamų daliai, kuri yra susijusi su bendrovės, sutartį sudarančios šalies rezidentės, dalyvavimu tame konsorciume.

6. Neatsižvelgiant į 4 paragrafo nuostatas, sutartį sudaranti šalis gali apmokestinti kitos sutartį sudarančios šalies individo pajamas, gaunamas perleisus akcijas arba kitas korporacines teises struktūriniame vienetė, kuris yra pirma paminėtos šalies rezidentas, bei pajamas, gaunamas perleisus bet kokius kitus vertybinius popierius, jeigu jie toje šalyje apmokestinami taip pat, kaip pajamos, gaunamos perleisus tokias akcijas arba kitas teises, bet tik tuo atveju, kai jas perleidęs asmuo buvo pirma paminėtos šalies rezidentas bet kuriuo metu penkerių metų laikotarpyje prieš akcijų, teisių ar vertybinių popierių perleidimą.

14 straipsnis

INDIVIDUALIOS PASLAUGOS

1. Pajamos, kurias individas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, gauna už profesines paslaugas arba kitą individualią veiklą, apmokestinamos tik toje šalyje, išskyrus atvejus, kai jis savo dispozicijoje turi tokiai veiklai reikalingą nuolatinę veiklavietę kitoje sutartį sudarančioje šalyje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, tai kitoje šalyje gali būti apmokestinama tik ta pajamų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veiklavietei. Laikoma, kad individas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, savo dispozicijoje turi nuolatinę veiklavietę toje kitoje šalyje, o pajamos, kurias jis gauna iš aukščiau nurodytos veiklos toje kitoje šalyje, priskiriamos tai nuolatinei veiklavietei, jeigu jis kitoje sutartį sudarančioje šalyje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ apima individualią mokslinę, literatūrinę, meno, auklėjamąją arba dėstymo veiklą, taip pat kaip ir individualią gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, stomatologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

SAMDOMASIS DARBAS

1. Remiantis 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatomis, algos, darbo užmokestis ir kitokie panašūs atlyginimai, kuriuos sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už darbą, apmokestinami tik toje šalyje, išskyrus atvejus, kai darbas atliekamas kitoje sutartį sudarančioje šalyje. Jeigu darbas atliekamas kitoje šalyje, tai gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį gauna sutartį sudarančios šalies rezidentas už darbą, atliktą kitoje sutartį sudarančioje šalyje, apmokestinamas tik pirma paminėtoje šalyje, jeigu:

a) gavėjas kitoje šalyje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas, ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos sutartį sudarančios šalies rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimą moka ne nuolatinė buveinė arba nuolatinė veiklavietė, kurią darbdavys turi kitoje šalyje.

3. Neatsižvelgiant į anksčiau išvardintas šio straipsnio nuostatas, atlyginimas, kurį sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už samdomąjį darbą tarptautiniuose pervežimuose

naudojamuose laivuose arba oro transporto priemonėse, gali būti apmokestinamas toje šalyje.

4. Kai sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna atlyginimą už darbą oro transporto priemonėse, kurias tarptautiniuose pervežimuose naudoja oro transporto konsorciumas, sudarytas iš skirtingų šalių bendrovių, įskaitant bendrovę, tos šalies rezidentę, tokiu atveju atlyginimas apmokestinamas tik toje šalyje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kitos panašios išmokos, kurias gauna sutartį sudarančios šalies rezidentas, kaip bendrovės, kitos sutartį sudarančios šalies rezidentės, direktorių tarybos arba kito panašaus bendrovės organo narys, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

17 straipsnis

MENININKAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna kaip menininkas, t. y. teatro, kino, radijo ar televizijos darbuotojas, ar muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kitoje sutartį sudarančioje šalyje, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. Jeigu pajamas iš menininko ar sportininko veiklos, kurias jis gauna kaip menininkas ar sportininkas, gauna ne pats menininkas ar sportininkas, o kitas asmuo, šios pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje sutartį sudarančioje šalyje, kurioje menininkas arba sportininkas atlieka savo veiklą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, kurias gauna sportininkas arba menininkas už veiklą sutartį sudarančioje šalyje, jeigu jo vizitas į tą šalį yra visiškai arba iš dalies finansuojamas iš kitos sutartį sudarančios šalies, administracinio-teritorinio padalinio ar jų vietos valdžios visuomeninių fondų. Šiuo atveju pajamos, priklausomai nuo aplinkybių, apmokestinamos remiantis 7, 14 arba 15 straipsnio nuostatomis.

18 straipsnis

PENSIJOS, RENTOS IR PANAŠIOS IŠMOKOS

1. Pensijos, rentos ir kiti panašūs atlyginimai, susidarantys sutartį sudarančioje šalyje ir mokami kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, apmokestinami tik toje kitoje šalyje.

2. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „renta“ reiškia visą gyvenimą arba tam tikru nustatytu laikotarpiu periodiškai mokamą nustatyto dydžio sumą, kurią buvo įsipareigota adekvačiai ir visiškai kompensuoti pinigais ar kita vertine forma (bet ne paslaugomis).

19 straipsnis

VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Atlyginimai, bet ne pensijos, kuriuos moka sutartį sudaranti šalis, administracinis-teritorinis padalinys, vietos valdžia arba jų statutinė institucija už samdomąjį darbą tai šaliai, padaliniui, vietos valdžiai arba institucijai, apmokestinami tik toje šalyje.

b) Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik toje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentas yra individas, jeigu tarnyba atliekama toje šalyje ir individas:

- (i) yra tos šalies pilietis arba
- (ii) netapo tos šalies rezidentu tik dėl tarnybos.

2. Atlyginimui už tarnybą, susijusią su ūkine-komercine veikla, kurią vykdo sutartį sudaranti šalis ar administracinis-teritorinis padalinys, ar vietos valdžia, ar jų statutinė institucija, taikomos 15 ir 16 straipsnių nuostatos.

20 straipsnis

STUDENTAI

Išmokos pragyvenimui, mokslui ar stažuotei, kurias gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į sutartį sudarančią šalį buvo kitos sutartį sudarančios šalies rezidentas ir kuris pirma paminėtoje šalyje tikrai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinamos toje šalyje su sąlyga, kad šios išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos šalies ribų.

21 straipsnis

VEIKLA JŪROS ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į bet kurias kitas šios sutarties nuostatas.
2. Asmuo, kuris yra sutartį sudarančios šalies rezidentas ir kitos sutartį sudarančios šalies jūros šelfe vykdo veiklą, susijusią su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių toje kitoje šalyje, tyrinėjimu ar eksploatavimu, remiantis šio straipsnio 3 ir 4 paragrafais dėl šios veiklos laikomas vykdančiu ūkinę-komercinę veiklą toje kitoje šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę.
3. 2 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu tokios veiklos trukmė, ištiesai arba su pertraukomis bet koku dvylikos mėnesių laikotarpiu, neviršija 30 dienų. Tačiau šiame paragrafe laikoma, kad:
 - a) veikla, vykdoma asmens, asocijuoto su kitu asmeniu, yra to kito asmens veikla, jeigu ji yra pakankamai panaši į veiklą, kurią vykdo pirmasis asmuo;
 - b) asmuo yra asocijuotas su kitu asmeniu, jeigu vienas iš jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja kitą arba jeigu juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo ar asmenys.
4. Pelnas, kurį sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna perveždamas reikmenis ar darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose vykdoma veikla, susijusi su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių sutartį sudarančioje šalyje, tyrinėjimu ar eksploatavimu, arba naudodamas buksyrus ir kitus šiai veiklai reikalingus pagalbinius laivus, apmokestinamas tik pirma paminėtoje šalyje.
5. a) Remiantis šio paragrafo b) punktu, algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už darbą, susijusį su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių kitoje sutartį sudarančioje šalyje, tyrinėjimu ar eksploatavimu, gali būti apmokestinami toje kitoje šalyje, tačiau tik ta jų dalis, kuri gaunama už tos kitos šalies jūros šelfe atliekamus darbus. Tačiau toks atlyginimas apmokestinamas tik pirma paminėtoje šalyje, jeigu darbai jūros šelfe vykdomi darbdaviui, kuris nėra kitos šalies rezidentas, ir jų trukmė, ištiesai arba su pertraukomis bet koku dvylikos mėnesių laikotarpiu, neviršija 30 dienų.
- b) Algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už darbą laivuose arba oro transporto priemonėse pervežant reikmenis ar darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose vykdoma veikla, susijusi su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių sutartį sudarančioje šalyje, tyrinėjimu ar eksploatavimu, arba už darbą buksyruose ir kituose pagalbiniuose laivuose, gali būti apmokestinami sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentas yra darbdavys.
6. Pajamos, kurias sutartį sudarančios šalies rezidentas gauna už perleidimą:
 - a) tyrinėjimo ir eksploatavimo teisių, arba
 - b) turto, esančio kitoje sutartį sudarančioje šalyje ir naudojamo jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių toje kitoje sutartį sudarančioje šalyje, tyrinėjimui ir eksploatavimui, arba

c) akcijų, kurių vertę ar didžiąją vertės dalį tiesiogiai arba netiesiogiai sudaro tokios teisės ar tokia nuosavybė arba tokios teisės ir tokia nuosavybė kartu paėmus, gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

Šiame paragrafe sąvoka „tyrinėjimo ir eksploatavimo teisės“ reiškia teises į turtą, gaunamą tyrinėjant ar eksploatuojant jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius, esančius kitoje sutartį sudarančioje šalyje, įskaitant teises į tokio turto dalį arba pilną iš jo.

22 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Sutartį sudarančios šalies rezidentų pajamos, nepaminėtos ankstesniuose šios sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje šalyje. Tačiau tokios pajamos, gaunamos kitoje sutartį sudarančioje šalyje, taip pat gali būti apmokestinamos toje kitoje šalyje.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms, kitokioms nei pajamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, jeigu tokių pajamų gavėjas, sutartį sudarančios šalies rezidentas, kitoje sutartį sudarančioje šalyje užsiima ūkine- komercine veikla per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia individualias paslaugas per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės arba nuosavybė, už kurias gaunamos pajamos, tikrai susijusios su nuolatinė buveine arba nuolatinė veiklavietė. Šiuo atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

23 straipsnis

KAPITALAS

1. Kapitalas, kuris priklauso sutartį sudarančios šalies rezidentui ir susideda iš 6 straipsnio 2 paragrafe aprašyto nekilnojamojo turto, esančio kitoje sutartį sudarančioje šalyje, arba iš bendrovės, kurios nuosavybės didžiąją dalį sudaro toks turtas, akcijų, gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje.

2. Kapitalas, susidedantis iš kilnojamojo turto, kuris yra sutartį sudarančios šalies įmonės kitoje sutartį sudarančioje šalyje turimos nuolatinės buveinės turto, naudojamo ūkinėje- komercinėje veikloje, dalis, arba iš kilnojamojo turto, priklausančio nuolatinėi veiklavietei, kurią sutartį sudarančios šalies rezidentas turi kitoje sutartį sudarančioje šalyje individualioms paslaugoms teikti, gali būti apmokestinamas toje kitoje šalyje.

3. Kapitalas, susidedantis iš sutartį sudarančios šalies įmonės tarptautiniams pervežimams naudojamų laivų ir oro transporto priemonių bei tokių laivų ir oro transporto priemonių eksploatavimui naudojamo kilnojamojo turto, apmokestinamas tik toje šalyje.

4. Visos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje šalyje.

5. Kai kapitalas priklauso oro transporto konsorciui, sudarytam iš skirtingų šalių bendrovių, tai 3 ir 4 paragrafų nuostatos taikomos tik tai kapitalo daliai, kuri susijusi su bendrovės, sutartį sudarančios šalies rezidentės, dalyvavimu tame konsorciame.

24 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Lietuvoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

a) Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kuris, remiantis šia sutartimi, gali būti apmokestinamas Norvegijoje, o vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, Lietuva leidžia:

(i) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Norvegijoje sumokėtam pajamų mokesčiui;

(ii) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Norvegijoje sumokėtam kapitalo mokesčiui.

Tačiau tokia suma bet kuriuo atveju neturi viršyti apskaičiuotos prieš atėmimą Lietuvos pajamų arba kapitalo mokesčių dalies, priskiriamos toms pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Norvegijoje.

b) Taikant a) punktą, kai bendrovė, Lietuvos rezidentė, gauna dividendus iš bendrovės, Norvegijos rezidentės, kurioje jai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų visas balsavimo teises turinčių akcijų, į Norvegijoje mokamą mokestį įtraukiamas ne tik dividendų mokestis, bet taip pat ir bendrovės pelno, iš kurio išmokami dividendai, mokestis.

2. Pagal Norvegijos įstatymų nuostatas, leidžiančias iš Norvegijos mokesčio atimti mokestį, užmokėtą už Norvegijos teritorijos ribų (nepažeidžiant bendro principo):

a) Kai Norvegijos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kuris, remiantis šios sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinamas Lietuvoje, Norvegija leidžia:

(i) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam pajamų mokesčiui;

(ii) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam kapitalo mokesčiui.

Tačiau tokia suma bet kuriuo atveju neturi viršyti apskaičiuotos prieš atėmimą pajamų arba kapitalo mokesčio dalies, priskiriamos toms pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Lietuvoje.

b) Kai remiantis bet kuria šios sutarties nuostata Norvegijos rezidento gaunamos pajamos arba turimas kapitalas yra atleisti nuo mokesčio Norvegijoje, Norvegija, nežiūrint į tai, apskaičiuodama tokiame asmeniui mokestį nuo likusių pajamų arba kapitalo, gali atsižvelgti į atleistas nuo mokesčio pajamas arba kapitalą.

c) Kai pagal Lietuvos įstatymus Norvegijos įmonės nuolatinės buveinės, esančios Lietuvoje, gaunamas pelnas, remiantis 7 straipsnio nuostatomis, atleidžiamas nuo Lietuvos mokesčių arba apmokestinamas sumažintu tarifu, tada, remiantis a) punktu, iš Norvegijos mokesčio leidžiama atimti Lietuvos mokestį, lyg tokio atleidimo ar sumažinimo nebūtų, su sąlyga, kad nuolatinė buveinė užsiima ūkine-komercine veikla (kitokia nei ūkinė-komercinė veikla finansiniame sektoriuje) ir kad ne daugiau kaip 25 procentus tokio pelno sudaro palūkanos ir pajamos, gaunamos perleidžiant akcijas ir obligacijas, arba pelnas, gaunamas iš trečiosios šalies.

d) Kai dividendus moka bendrovė, Lietuvos rezidentė, asmeniui (bendrovei), Norvegijos rezidentei, kuriai tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso ne mažiau kaip 25 procentai pirma paminėtos bendrovės akcinio kapitalo, tada tokie dividendai atleidžiami nuo mokesčio Norvegijoje, su sąlyga, kad dividendus mokanti bendrovė užsiima ūkine-komercine veikla (kitokia nei ūkinė-komercinė veikla finansiniame sektoriuje) ir kad ne daugiau kaip 25 procentus šios bendrovės pelno sudaro palūkanos ir pajamos, gaunamos perleidžiant akcijas ir obligacijas, arba pelnas, gaunamas iš trečiosios šalies.

e) Punktų c) ir d) nuostatos taikomos pirmus dešimt metų nuo šios sutarties įsigaliojimo. Kompetentingi asmenys konsultuojasi vieni su kitais dėl šio laikotarpio pratęsimo. Bet koks pratęsimas įsigalioja nuo tokios datos ir su tokiais pakeitimais ir sąlygomis, įskaitant sutarties nutraukimo sąlygas, kokias apibūdina ir dėl kurių susitaria sutartį sudarančios šalys diplomatiniais kanalais pasikeisdamos notomis arba koku kitu būdu pagal jų konstitucinę tvarką.

TEISIŲ LYGYBĖ

1. Sutartį sudarančios šalies piliečių bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje sutartį sudarančioje šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu tos kitos šalies piliečių, ypač rezidentų, esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai, esant tokioms pat aplinkybėms. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų sutartį sudarančių šalių rezidentai.

2. Asmenų be pilietybės, sutartį sudarančių šalių rezidentų, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai bet kurioje sutartį sudarančioje šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu tų šalių piliečių, ypač rezidentų, esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai, esant tokioms pat aplinkybėms.

3. Nuolatinės buveinės, kurią sutartį sudarančios šalies įmonė turi kitoje šalyje, apmokestinimas neturi būti toje kitoje šalyje mažiau palankus negu tos kitos sutartį sudarančios šalies ta pačia veikla užsiimančios įmonės. Šios nuostatos negalima aiškinti kaip sutartį sudarančios šalies įsipareigojimo teikti kitos šalies rezidentams bet kokias lengvatas, nuolaidas ar atleisti juos nuo mokesčių dėl jų pilietinės ar šeimyninės padėties, kaip savo šalies rezidentams.

4. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 7 paragrafo arba 12 straipsnio 6 paragrafo nuostatos, nustatant sutartį sudarančios šalies įmonės apmokestinamąjį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui, atimamos tokiomis pat sąlygomis, kaip ir mokant jas pirma paminėtos šalies rezidentui. Analogiškai, nustatant sutartį sudarančios šalies įmonės apmokestinamąjį kapitalą, šios įmonės skolos kitos sutartį sudarančios šalies rezidentui atimamos tokiomis pat sąlygomis, kaip ir pirma paminėtos šalies rezidento skolos.

5. Sutartį sudarančios šalies įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos sutartį sudarančios šalies rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai neturi būti kitokie arba didesni negu pirma paminėtos šalies kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

6. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomas visų rūšių ir tipų mokesčiams.

26 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Jeigu asmuo mano, kad vienos arba abiejų sutartį sudarančių šalių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios sutarties nuostatų, jis gali, neatsižvelgiant į tų šalių vidaus įstatymuose numatytas priemones, šiuo klausimu kreiptis į sutartį sudarančios šalies, kurios rezidentas jis yra, arba jeigu jo atvejis numatytas 25 straipsnio 1 paragrafe, – į tos sutartį sudarančios šalies, kurios pilietybę jis turi, kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti paduotas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie šios sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad priekaištai yra pagrįsti, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu su kitos sutartį sudarančios šalies kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta šios sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Tuo atveju, kai kompetentingi asmenys susitaria, šiuo susitarimu remdamosi sutartį sudarančios šalys leidžia grąžinti arba kredituoti mokesčius. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į bet kokius sutartį sudarančių šalių vidaus įstatymų nustatytus laikinius apribojimus.

3. Kompetentingi sutartį sudarančių šalių asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant šią sutartį. Jie taip pat gali bendrai konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo šioje sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Kompetentingi sutartį sudarančių šalių asmenys, siekdami susitarimo pagal aukščiau pateiktus paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį. Jeigu atrodo tikslinga, kad norint susitarti, reikia pasikeisti nuomonėmis žodžiu, toks pasikeitimas galimas komisijoje, sudarytoje iš kompetentingų sutartį sudarančių šalių asmenų atstovų.

27 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys keičiasi informacija, reikalinga įgyvendinant šios sutarties arba sutartį sudarančių šalių vidaus įstatymų, susijusių su mokesčiais, kuriems taikoma ši sutartis, tiek, kiek toks apmokestinimas neprieštarauja sutarčiai, nuostatos. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia sutartį sudarančios šalies gaunama informacija laikoma paslapyje, kaip ir informacija, gaunama pagal tos šalies vidaus įstatymus, ir suteikiama tik asmenims arba valdymo organams (įskaitant teismus ir administracines institucijas), kurie, nagrinėdami apeliacijas dėl šioje sutartyje numatytų mokesčių ar priimdami sprendimus, užsiima šių mokesčių paskaičiavimu ar surinkimu, priverstiniu išieškojimu ar teisminiu persekiojimu arba pareiškimų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar valdymo organai šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Tokią informaciją jie gali paskelbti viešo teismo proceso metu arba esant teisminiam sprendimui.

2. 1 paragrafo nuostatos jokių būdu negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios kurią nors sutartį sudarančią šalį

a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos arba kitos sutartį sudarančios šalies įstatymų arba valdymo praktikos;

b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal tos ar kitos sutartį sudarančios šalies įstatymus arba įprastinę valdymo praktiką;

c) teikti informaciją, kuri atskleidžia kokią nors prekybos, ūkinės-komercinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų valstybės politikai (viešajai tvarkai).

28 straipsnis

PAGALBA RENKANT MOKESČIUS

1. Sutartį sudarančios šalys įsipareigoja teikti viena kitai pagalbą renkant nesumokėtus mokesčių mokėtojo mokesčius, kurių dydį galutinai nustato pagalbos prašymą pateikusių sutartį sudarančios šalies įstatymai.

2. Kai sutartį sudaranti šalis prašo surinkti mokesčius, kurių surinkimui pritarė kita sutartį sudaranti šalis, tai ta kita sutartį sudaranti šalis renka šiuos mokesčius, vadovaudamasi savo mokesčių rinkimo įstatymais, ir renka juos taip, kaip mokesčius, kurie priklauso jai pačiai.

3. Bet koks sutartį sudarančios šalies prašymas rinkti mokesčius pateikiamas kartu su tokiu pažymėjimu, kokio reikalauja tos šalies įstatymai, kad būtų galima galutinai nustatyti mokesčio mokėtojo nesumokėtų mokesčių dydį.

4. Kai sutartį sudarančios šalies mokesstinė pretenzija nėra galutinai nustatyta dėl tos priežasties, kad ją galima apskųsti ar kitaip paveikti, ši šalis, norėdama apsaugoti savo pajamas, gali prašyti kitos sutartį sudarančios šalies imtis tokių laikinų apsaugos priemonių, kurias gali panaudoti

ta kita šalis pagal tos kitos šalies įstatymus. Jeigu ta kita šalis tokį prašymą pripažįsta, tai ta kita šalis imasi tokių laikinų priemonių, kurios būtų panaudotos, jeigu pirma paminėtai šaliai nesumokėti mokesčiai būtų tos kitos šalies mokesčiai.

5. 3 ar 4 paragrafe aprašytą prašymą sutartį sudaranti šalis pateikia tik tada, kai mokesčių mokėtojas, kuris nesumokėjo mokesčių, neturi toje šalyje pakankamai turto, galinčio padengti nesumokėtus mokesčius.

6. Sutartį sudaranti šalis, kurioje, remiantis šio straipsnio nuostatomis, buvo išieškoti mokesčiai, nedelsiant grąžina kitai sutartį sudarančiai šaliai, kurios naudai buvo išieškoti mokesčiai, taip išieškotų mokesčių sumą, kur reikia atimdama 7 paragrafo b) punkte nurodytų neįprastų išlaidų sumą.

7. Jeigu abiejų sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys nesusitaria kitaip, tai:

a) įprastas išlaidas, kurias teikdama pagalbą turėjo sutartį sudaranti šalis, padengia ta pati šalis;

b) neįprastas išlaidas, kurias teikdama pagalbą turėjo sutartį sudaranti šalis, padengia kita šalis ir išmoka nepriklausomai nuo sumos, kurią jos naudai išieškojo ta kita šalis.

Kai tik sutartį sudaranti šalis numato, kad gali būti neįprastų išlaidų, ji informuoja kitą sutartį sudarančią šalį ir nurodo apytikrę tokių išlaidų sumą.

8. Šiame straipsnyje sąvoka „mokesčiai“ reiškia mokesčius, kuriems taikoma ši sutartis, ir apima bet kokias su jais susijusias palūkanas bei baudas.

29 straipsnis

DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ IR KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ DARBUOTOJAI

Ši sutartis neliečia jokių diplomatinių atstovybių arba konsulinių įstaigų darbuotojų mokestinių lengvatų, nustatytų remiantis bendrais tarptautinės teisės principais arba specialių susitarimų nuostatomis.

30 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

1. Sutartį sudarančių šalių vyriausybės praneša viena kitai, kaip laikomasi konstitucinių reikalavimų šios sutarties įsigaliojimo metu.

2. Ši sutartis įsigalioja praėjus trisdešimčiai dienų po paskutinio 1 paragrafe minimo pranešimo, ir jos nuostatos taikomos abiejose sutartį sudarančiose šalyse:

a) mokesčiams, kurie apskaičiuojami šaltinio pagrindu – pradedant apmokestinti pajamas, gautas nuo kalendorinių metų, einančių po sutarties įsigaliojimo, sausio 1 dienos;

b) kitiems pajamų ir kapitalo mokesčiams – pradedant apmokestinti pajamas, gautas nuo finansinių metų, prasidedančių nuo arba po sausio 1 dienos kalendoriniais metais, einančiais po sutarties įsigaliojimo.

31 straipsnis

SUTARTIES NUTRAUKIMAS

Ši sutartis galioja, kol jos nenutraukia kuri nors sutartį sudaranti šalis. Bet kuri sutartį sudaranti šalis gali nutraukti šią sutartį diplomatiniais kanalais raštiškai pranešdama apie sutarties nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kokių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju sutartis nustoja galiojusi abiejose sutartį sudarančiose šalyse:

a) mokesčiams, kurie apskaičiuojami šaltinio pagrindu – neapmokestinant pajamų, gautų po kalendorinių metų, einančių po pranešimo apie sutarties nutraukimą, sausio 1 dienos;

b) kitiems pajamų ir kapitalo mokesčiams – neapmokestinant pajamų, gautų po finansinių metų, prasidedančių nuo arba po sausio 1 dienos kalendoriniais metais, einančiais po pranešimo apie sutarties nutraukimą.

Šią sutartį patvirtina atitinkamai įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Sutartis sudaryta dviem egzemplioriais Osle 1993 m. balandžio mėn. 27 d. lietuvių, norvegų ir anglų kalbomis, visi trys tekstai vienodai autentiški. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

NORVEGIJOS KARALYSTĖS
VYRIAUSYBĖS VARDU

PROTOKOLAS

Sutarties tarp Lietuvos Respublikos ir Norvegijos Karalystės dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo (toliau vadinama „sutartimi“) pasirašymo dieną žemiau pasirašę asmenys susitarė dėl šių sąlygų, kurios sudaro neatskiriamą sutarties dalį:

1. Dėl sutarties nuostatų

Sąvoka „statutinė institucija“ reiškia tam tikrą pagal sutartį sudariusios šalies įstatymus sukurtą visuomeninio pobūdžio juridinį asmenį, kurio dalininku negali būti joks kitas asmuo, išskyrus pačią valstybę, jos administracinį-teritorinį padalinį ar vietos valdžią.

2. Dėl 7 straipsnio 3 paragrafo

Išlaidos, kurias sutartį sudariusios šalys leidžia atimti, apima tik išlaidas, kurios numatomos pagal tos valstybės vidaus įstatymus.

3. Dėl 8 straipsnio

„Sutartį sudariusios šalies įmonės pelnas, gautas naudojant laivus tarptautiniuose pervežimuose“, apibrėžiamas Ekonominio bendradarbiavimo ir vystymosi organizacijos (OECD) Pajamų ir kapitalo mokesčių sutarties modelio (1992) Komentaro 8 straipsnio 7-14 paragrafuose ir bet kuriuo atveju neapima pelno, gauto eksploatuojant ar turint kaip nuosavybę dokus, sandėlius, terminalus, uosto krovimo įrenginius ar kitą panašią nuosavybę sausumoje, išskyrus ten, kur šis pelnas tiesiogiai susijęs su tokios laivų įmonės atliekamomis operacijomis.

4. Dėl 11 straipsnio 3d) paragrafo

Asmuo yra susijęs su kitu asmeniu, jei jis vienas pats arba drauge su vienu ar daugiau susijusių asmenų tiesiogiai ar netiesiogiai turi didesnę kaip 50 procentų dalį kito asmens ūkinėje-komercinėje veikloje arba kai vienas ar daugiau asmenų, vienas pats ar drauge su vienu ar daugiau susijusių asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai turi didesnę kaip 50 procentų dalį dviejų asmenų ūkinėje-komercinėje veikloje.

5. Dėl 12 straipsnio 2 paragrafo

Sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ neapima mokėjimų už naudojimąsi gręžimo bokštais ir panašios paskirties įrenginiais, skirtais angliavandenilio tyrinėjimams ar gavybai.

6. Dėl 12 straipsnio 3 paragrafo

Susitarta, kad pajamos, gaunamos iš gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrenginių ilgalaikės nuomos, įeina į sąvoką „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“, apibrėžtą 12 straipsnio 3 paragrafe.

7. Dėl 15 straipsnio 2 paragrafo

15 straipsnio 2 paragrafo nuostata netaikoma užverbuotam darbuotojui. Darbuotojas, sutartį sudariusios šalies rezidentas, bus laikomas užverbuotu, jeigu jis buvo asmens (verbuotojo)

perleistas kito asmens dispozicijon, kad užsiimtų to kito asmens (viršininko) ūkine-komercine veikla kitoje sutartį sudariusioje šalyje, su sąlyga, kad viršininkas yra tos kitos šalies rezidentas ar turi joje nuolatinę buveinę ir kad verbuotojas nėra nei atsakingas už darbo rezultatus, nei kiek nors rizikuoja dėl jų. Norint apibrėžti, ar darbuotojas laikomas užverbuotu, turi būti atliktas išsamus patikrinimas, ypač atsižvelgiant į tai, ar:

- a) visam darbui vadovauja viršininkas,
- b) darbas atliekamas tokioje darbo vietoje, kuri yra viršininko žinioje ir už kurią jis atsakingas,
- c) verbuotojo atlyginimas skaičiuojamas pagal išdirbtą laiką arba pagal bet kokią kitą santykį tarp atlyginimo ir darbuotojo gaunamo darbo užmokesčio,
- d) pagrindinė įrankių ir medžiagų dalimi aprūpina viršininkas ir
- e) verbuotojas vienas pats nesprenžia apie darbuotojų skaičių ir jų kvalifikaciją.

8. Dėl 15 straipsnio 3 paragrafo

Kai atlyginimas mokamas už darbą laivuose, įregistruotuose Norvegijos tarptautinių laivų registre (N. I. S.) (arba bet kokiame kitame panašiam laivų registre, dėl kurio gali susitarti sutartį sudarančių šalių kompetentingi asmenys), tai toks atlyginimas apmokestinamas tik toje sutartį sudarančioje šalyje, kurios rezidentas yra gavėjas. Šis paragrafas netaikomas, jeigu gavėjas rezidencijos šalyje apmokestinamas palankiau negu asmuo, esant tokioms pat sąlygoms, ypač rezidencijos atveju, dirbantis ne tokiu būdu įregistruotame laive.

Šį protokolą patvirtina atitinkamai įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Protokolas parašytas dviem egzemplioriais Osle 1993 m. balandžio mėn. 27 d. lietuvių, norvegų ir anglų kalbomis, visi trys tekstai vienodai autentiški. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

NORVEGIJOS KARALYSTĖS
VYRIAUSYBĖS VARDU
